

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

του Ντάνιελ Μέγιερ

Μετάφραση από τα καταλανικά: Δημήτρης Ε. Ψαρράς

Aquesta traducció ha estat realitzada amb el suport de l'Institut Ramon Llull.

Σκηνή 1

Η Κλάρα είναι στο σπίτι και κάνει όλες τις απαραίτητες ετοιμασίες για ένα πάρτι που διοργανώνει η ίδια. Στρώνει το τραπέζι, βάζει ποτήρια, φαγητό, μπορεί να ανάβει και κεριά. Είναι ένα πάρτι με καναπεδάκια και καλό κρασί, στο διαμέρισμά της που είναι σύγχρονης αισθητικής και παραπέμπει σε μεσοαστική τάξη. Είναι καλοντυμένη για μια ιδιαίτερη περίσταση, αλλά όχι πολύ επίσημα· είναι μοντέρνο άτομο.

Αρχίζουν να μπαίνουν οι θεατές κι εκείνη τους υποδέχεται. Τους χαιρετάει έναν-έναν ξεχωριστά, μιας και είναι οι καλεσμένοι της. Στο βάθος παίζει απαλή μουσική, αλλά όχι πολύ κιτς, ούτε διασκευές ούτε τζαζ. Όταν όλοι οι θεατές κάθονται στις θέσεις τους προσπαθεί να τους κάνει όλους και όλες να σωπάσουν και ζητά την προσοχή τους. Βάζει ένα ποτήρι κρασί και το σηκώνει ψηλά.

Κλάρα.- Γεια σας! Γεια σας! Σας ευχαριστώ όλους που ήρθατε. (σε κάποιον από το κοινό) Ε, εσύ! Μπορείς να το βουλώσεις; Έλα, ένα λεπτό θα κάνουμε!

(σε όλους) Ξέρετε ότι είμαι ντροπαλή σε κάτι τέτοια και δεν είναι καθόλου του στυλ μου!

Λοιπόν, σας κάλεσα σ' αυτό το *random* πάρτι γιατί... ήθελα να γιορτάσω... Ξέρω ότι πολλοί από 'σας θα αναρωτιέστε τι ακριβώς; Αλλά... να γιορτάσω, απλώς να γιορτάσω... (τη ζωή). Δεν έχω ούτε γενέθλια ούτε πήρα προαγωγή στη δουλειά – Τι προαγωγή; Αφού εγώ κάνω κουμάντο (γελάει) «Κάνω ό,τι γουστάρω» όπως θα λέγανε οι ασκούμενοι που έχω.

(σε κάποιον από το κοινό) Ε! Τα αστεία τα λέω εγώ, δεν χρειάζεται να τα συνεχίζεις (του κάνει νόημα να σωπάσει).

(σε όλους) Λοιπόν, δεν έχω γενέθλια, ούτε πήρα προαγωγή, ούτε ξαναμετακομίζω, κι είμαι ήδη παντρεμένη, χωρισμένη και χήρα – και το γιορτάσαμε ήδη, αλλά σε στενό κύκλο- (σε κάποιον άλλον από το κοινό) Σςςς! Δεν χρειάζονται εξηγήσεις!

(σε κάποιον άλλον από το κοινό) Ούτε είναι η αποφοίτηση του γιου μου, γιατί πρώτα πρέπει να αποφασίσει να κάνει κάτι στη ζωή του. Αυτό όμως είναι μια άλλη συζήτηση.

(σε όλους) Σας κάλεσα γιατί ήθελα απλώς να το γιορτάσω. Να γιορτάσω και να ξοδέψω τα λεφτά μου έτσι, χωρίς λόγο· γιατί έχουμε να χορέψουμε και να παρτάρουμε εδώ και μήνες· χρόνια με κατάθλιψη και μιζέρια και κοινωνικές υποχρεώσεις και συναντήσεις για κάποιον συγκεκριμένο λόγο. Σήμερα, επειδή έτσι γουστάρω.

Λοιπόν... υπάρχει άφθονο κρασί, openbar, εκλεκτοί μεζέδες – ισχύει και για τους χορτοφάγους, τους βίγκαν, τους οβολακτοβετζετέριαν, τους πεσκατέριαν, τους γκλούτεν-φρι και τους διαβητικούς –αν και νομίζω ότι σε δύο ώρες, το λιγότερο σημαντικό για το συκώτι σας θα είναι το τι τρώτε.

Γεια μας!

(στον τεχνικό) Δυνάμωσε τον ήχο και... πάτα play γιατί...είναι έτοιμο το τραγούδι για την έξοδο.

Αρχίζει να ακούγεται μια μουσική στη διαπασών, που παραπέμπει σε ντίσκο, ενώ η Κλάρα αρχίζει να χορεύει. Παίζει με το κοινό για να χορέψει κι αυτό. Το φως χάνεται σιγά-σιγά.

Η μουσική εξακολουθεί να ηχεί, αλλά πολύ πιο απαλά. Το φως αλλάζει και γίνεται πιο σκούρο, και το μόνο που φαίνεται είναι κάτι μπλε στίγματα και ίσως, οι αντανάκλασεις από τα αστραφτερά χρώματα μιας ντισκομπάλας. Είναι μια γωνιά ή ένας διάδρομος ή απλώς το “σκοτεινό δωμάτιο” μιας ντισκοτέκ (το μέρος όπου συμβαίνουν όλα)

Δυο άντρες φιλιούνται παθιασμένα. Ο ένας είναι πολύ νέος, 20 ετών (ο Ουριόλ), και ο άλλος, 36 ετών (ο Τσάβι).

Χτυπάει το τηλέφωνο του Ουριόλ, αλλά εκείνος δεν δίνει σημασία. Χτυπάει, χτυπάει, χτυπάει.

Ο Τσάβι τραβιέται.

Τσάβι.- Το τηλέφωνό σου.

Ουριόλ.- Συνέχισε!

Ο Τσάβι επιστρέφει στο παιχνίδι, το οποίο γίνεται πιο ερωτικό και πιο έντονο. Το τηλέφωνο ξαναχτυπάει. Ο Τσάβι τραβιέται μακριά απ' τον Ουριόλ και τον κοιτάζει.

Ουριόλ.- Δεν παίζει να το σηκώσω.

Τσάβι.- Πάμε αλλού;

Το τηλέφωνο εξακολουθεί να χτυπάει κι ο Ουριόλ το βγάζει από την τσέπη του παντελονιού για να δει ποιος είναι, φωτίζοντας τον χώρο και προκαλώντας τα παράπονα των υπολοίπων που βρίσκονται στο «σκοτεινό δωμάτιο».

Τσάβι.- Sorry, sorry! Έλα, πάμε αλλού, εδώ είναι...

Ο Τσάβι φτιάχνει το παντελόνι του Ουριόλ, ο οποίος ήταν ξεκούμπωτος, ενώ ο Ουριόλ απορρίπτει την κλήση.

Ουριόλ.- Να σου πω! Δεν τον γουστάρεις τον σφίχτη; (Ο Ουριόλ φωτίζει μια γωνιά με το κινητό του) Είσαι για ένα τρίο;

Τσάβι.- Άραξε, ρε μπρο. Πας με τα μπούνια!

Ουριόλ.- Δεν σ' αρέσουν τα πρόστυχα;

Τσάβι.- Ναι, αλλά...

Ο Ουριόλ ξαναστριμώνει τον Τσάβι και τον πλακώνει στα φιλιά. Ξαναχτυπάει το κινητό. Το βγάζει. Αυτή τη φορά το σβήνει και το βάζει στην τσέπη του.

Ουριόλ.- Να πάει να γαμηθεί!

Ο Ουριόλ ξαναρχίζει στα φιλιά τον Τσάβι, αρχίζει να του πιάνει τον κώλο και ξαναπιάνουν το νήμα από εκεί που το είχαν αφήσει.

Η Κλάρα είναι στο σπίτι της με το κινητό τηλέφωνο στο χέρι. Ακούγεται μια διαφορετική μουσική, ξεσηκωτική κι αυτή, αλλά όχι τόσο πολύ.

Κλάρα.- (μονολογώντας) Το κωλόπαιδο! Δεν απαντάει.

(σε κάποιον από το κοινό) Όχι! Τίποτα, τίποτα. Ο γιος μου. Δεν το σηκώνει. Ήθελα να του πω ότι... τέλος πάντων, εμείς θα το κάψουμε, έτσι; (σε αυτόν και σε άλλους από το κοινό) ΟΧΙ! Μη φεύγετε!

Αρχίζει να χορεύει, σερβίρει στον εαυτό της ποτά, αλλά βλέπει ότι όλος ο κόσμος φεύγει. Πού και πού κοιτάζει το κινητό της.

Ο Ουριόλ στριμώχνει σ' έναν τοίχο τον Τσάβι, αρχίζει να του κατεβάζει το παντελόνι κι αρχίζει να σκύβει.

Τσάβι.- Σταμάτα! Όχι εδώ!

Ουριόλ.- Boring! Ξενέρωτε! Πέντε το πρωί, όμως, δεν πρόκειται να βρω και τίποτα καλύτερο.

Τσάβι.- Ηλίθιε. Πάμε να φύγουμε απ' αυτό τον βόθρο.

Ο Τσάβι τον πιάνει απ' το χέρι για να φύγουν. Η μουσική αρχίζει να σβήνει. Όταν βρίσκονται ακριβώς στην πόρτα, ο Ουριόλ ανάβει το κινητό του.

Ουριόλ.- Μένεις μόνος σου;

Τσάβι.- Όχι.

Ουριόλ.- Ουφ...

Τσάβι.- Αλλά... πάμε σε καμιά είσοδο.

Ουριόλ.- Noway!

Ο Ουριόλ κοιτάζει το κινητό του.

Τσάβι.- ...ή στη σάουνα.

Ουριόλ.- Δεν πρόκειται να πάω σ' αυτούς τους βόθρους!

Ο Ουριόλ βάζει στην τσέπη το κινητό του θυμωμένος από τόσες αναπάντητες κλήσεις.

Ουριόλ.- Πάμε σε ξενοδοχείο.

Τσάβι.Μμμ...

Ουριόλ.- Πληρώνω εγώ.

Τσάβι.- Εντάξει, μπαμπά (γελάει).

Βγαίνουν απ' την ντισκοτέκ.

Ακούγεται μουσική σε πολύ χαμηλή ένταση που παραπέμπει στα τελειώματα ενός πάρτι.

Κλάρα (χαιρετάει έναν-έναν τους ανθρώπους του κοινού).-
Ξενέρωτοι! Στο καλό! Είστε όλοι σας ξενέρωτοι!

Η Κλάρα κλείνει την πόρτα του σπιτιού και σερβίρει στον εαυτό της ένα τελευταίο ποτό. Κοιτάζει το κινητό.

Κλάρα (μονολογώντας).- Το κωλόπαιδο! Το διάβασε και δεν λέει κουβέντα.